

Teismo praktikos rinkinys

**Byla T-271/10 RENV
(ištraukų skelbimas)**

**H
prieš
Europos Sąjungos Tarybą**

„Bendra užsienio ir saugumo politika – Nacionalinis tarnautojas, deleguotas į ESPM Bosnijoje ir Hercegovinoje – Sprendimas dėl tarnautojo perkėlimo – ESPM vadovo kompetencija priimti sprendimą dėl deleguoto nacionalinio tarnautojo perkėlimo – Pareiga motyvuoti – Piktnaudžiavimas įgaliojimais – Akivaizdi vertinimo klaida – Psichologinis priekabiavimas“

Santrauka – 2018 m. balandžio 11 d. Bendrojo Teismo (šeštoji kolegija) sprendimas

- 1. Teismo procesas — Naujų pagrindų pateikimas vykstant procesui — Sąlygos — Esamo pagrindo plėtojimas — Leistinumai*
(Bendrojo Teismo procedūros reglamento 84 straipsnio 1 dalis)
- 2. Bendra užsienio ir saugumo politika — Europos Sąjungos civilinės misijos — Įgaliojimai paskirti darbuotojus į kiekvieną Sąjungos civilinę misiją — Civilinės misijos vadovui priklausanti kompetencija — Įgaliojimai paskirti ir perkelti darbuotojus kiekvienoje civilinėje misijoje — Atitinkamos civilinės misijos vadovo kompetencija — Sprendimas dėl deleguoto nacionalinio tarnautojo perkėlimo — Reikalavimas konsultuotis su kilmės valstybe nare — Nebuvimas*
(Tarybos sprendimo 2010/452/BUSP 5 ir 6 straipsniai)
- 3. Ieškinys dėl panaikinimo — Pagrindai — Motyvų nebuvimas arba stoka — Pagrindas, kuris skiriasi nuo pagrindo dėl materialaus teisėtumo*
(SESV 263 ir 296 straipsniai)
- 4. Institucijų aktai — Motyvavimas — Pareiga — Apimtis — Civilinė misija, susijusi su bendra užsienio ir saugumo politika — Deleguoto nacionalinio tarnautojo perkėlimas — Minimalūs reikalavimai*
(SESV 296 straipsnis)
- 5. Bendra užsienio ir saugumo politika — Europos Sąjungos civilinės misijos — Sprendimas dėl deleguoto nacionalinio tarnautojo perkėlimo — Perkėlimas dėl daromo psichologinio priekabiavimo — Atitinkamo deleguoto nacionalinio tarnautojo ieškinys — Sąlygos*
(Pareigūnų tarnybos nuostatų 12a straipsnis)

6. *Bendra užsienio ir saugumo politika – Europos Sąjungos civilinės misijos – Sprendimas dėl deleguoto nacionalinio tarnautojo perkėlimo – Atitinkamo deleguoto nacionalinio tarnautojo ieškinys – Pagrindai – Piktnaudžiavimas įgaliojimais – Sąvoka – Tarnybos interesus atitinkantis sprendimas – Piktnaudžiavimas įgaliojimais – Nebuvimas*
7. *Europos Sąjunga – Teismo vykdoma institucijų aktų teisėtumo kontrolė – Sprendimas dėl deleguoto nacionalinio tarnautojo perkėlimo – Kontrolės apimtis – Ribota kontrolė, kuri taikoma be kita ko vertinant argumentus dėl perkėlimo tikslingumo, kuriais pagrįstas minėtas sprendimas*
(SESV 275 straipsnis; Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 47 straipsnis)
8. *Deliktinė atsakomybė – Sąlygos – Neteisėtumas – Žala – Priežastinis ryšys – Kumuliacinės sąlygos*
(SESV 340 straipsnio 2 dalis)

1. Žr. sprendimo tekstą.

(žr. 37 punktą)

2. Civilinių misijų vadovas, kurio politinę kontrolę vykdo ir kurio veiklos strategiją nustato Politinis ir saugumo komitetas bendrai vadovaujant Sąjungos vyriausiajam įgaliotiniui užsienio reikalams ir saugumo politikai, vadovauja ir kontroliuoja strateginiu lygmeniu planuojant ir vykdant visas civilines misijas pagal bendrą užsienio ir saugumo politiką, ir kuris yra pagrindinis visų civilinių misijų vadovų vadas, turi kompetenciją skirti darbuotojus į kiekvieną Sąjungos civilinę misiją, kaip tai suprantama pagal Sprendimo 2009/906 dėl Europos Sąjungos policijos misijos Bosnijoje ir Hercegovinoje 6 straipsnio 2 dalį. Vis dėlto kiekvienoje misijoje kompetenciją skirti ir perkelti personalą turi tik atitinkamos civilinės misijos vadovas.

Iš tiesų iš šių nuostatų matyti, kad „veiksmų vietoje“ misijos vadovo vykdoma veiklos kontrolė neišvengiamai reiškia, kad jis turi galimybę kuo skubiau priimti sprendimus, įskaitant sprendimus dėl darbuotojų perkėlimo, ir juos taikyti valstybių narių deleguotajam personalui misijos vykdymo tikslais.

Be to, veiklos kontrolė neišvengiamai reiškia, kad atitinkamos misijos vadovui užtikrinama galimybė kuo skubiau priimti sprendimus, įskaitant dėl personalo perkėlimo, ir minėtus sprendimus taikyti valstybių narių deleguotam personalui misijos vykdymo tikslais. Todėl šis veiklos pobūdis nesuderinamas su tokia išankstinio konsultavimosi su kilmės institucija procedūra.

(žr. 69, 70 ir 78 punktus)

3. Žr. sprendimo tekstą.

(žr. 88 punktą)

4. Motyvai, kuriuos reikalaujama nurodyti pagal SESV 296 straipsnį, turi būti pritaikyti prie skundžiamo akto pobūdžio ir aplinkybių, kuriomis jis buvo priimtas. Jis turi aiškiai ir nedviprasmiškai atskleisti institucijos, kuri priėmė teisės aktą, argumentus, kad suinteresuotasis asmuo galėtų sužinoti priimtos priemonės motyvus, o kompetentingas teismas – vykdyti kontrolę. Motyvavimo reikalavimas turi būti vertinamas atsižvelgiant į bylos aplinkybes.

Šiuo klausimu nurodant motyvus nereikalaujama tiksliai nurodyti visus faktiškai ir teisiškai svarbius aspektus, nes tai, ar teisės akto motyvavimas tenkina SESV 296 straipsnio reikalavimus, turi būti vertinama atsižvelgiant ne tik į jo tekstą, bet ir į jo kontekstą bei atitinkamą sritį reglamentuojančių teisės normų visumą. Taigi, viena vertus, asmens nenaudai priimtas aktas yra pakankamai motyvuotas,

jeigu priimtas suinteresuotajam asmeniui žinomomis aplinkybėmis, leidžiančiomis jam suprasti nustatytos priemonės reikšmę. Be to, sprendimo motyvavimo tikslumas turi būti proporcingas faktinėms galimybėms ir techninėms sąlygoms arba terminui, per kurį jis turi būti priimtas.

Taigi pakanka, kad akte, kuriuo perkeliamas darbuotojas Sąjungos civilinėje misijoje, vykdomoje pagal bendrą užsienio ir saugumo politiką, būtų identifikuotos konkrečios priežastys, dėl kurių ši akta priėmęs asmuo, įgyvendindamas savo vertinimo diskreciją, mano, jog toks sprendimas dėl šio suinteresuoto asmens turi būti priimtas.

Be to, klausimas, ar buvo laikomasi pareigos nurodyti motyvus, iš principo turi būti vertinamas atsižvelgiant į informaciją, kurią ieškovas turėjo pateikdamas ieškinį, o ne po to.

(žr. 89–92 punktus)

5. Apie aplinkybes, susijusias su daromu psichologiniu priekabiavimu, gali būti nurodyta grindžiant reikalavimus dėl panaikinimo, kurie yra pateikti ne dėl atstovo pagalbos prašymo, kuris pateiktas dėl tariamai daromo psichologinio priekabiavimo, bet dėl kitų administracijos pateiktų sprendimų, atmetimo.

Konkrečiai kalbant, į aplinkybės, susijusias su daromu psichologiniu priekabiavimu, gali būti atsižvelgta, kai šis psichologinis priekabiautojas taip pat yra ši skundžiamą sprendimą pasirašęs asmuo, siekiant nustatyti, ar šis sprendimas buvo priimtas siekiant pakenkti atstovui ir kad todėl jis susijęs su piktnaudžiavimu įgaliojimais. Taigi kalbant apie psichologinį priekabiavimą, apie kurį nurodoma grindžiant reikalavimus, pateiktus dėl sprendimo dėl perkėlimo panaikinimo, priimant minėtą sprendimą galėjo būti piktnaudžiaujama įgaliojimais, jeigu jis priimtas siekiant pakenkti asmens orumui ar fizinei arba psichinei sveikatai.

Šiuo klausimu pažymėtina, kad Sąjungos institucijų deleguotiems tarnautojams, kurių statusą reglamentuoja Europos Sąjungos pareigūnų tarnybos nuostatai, ir valstybių narių deleguotiems tarnautojams taikomos tos pačios taisyklės kiek tai susiję su jų funkcijų vykdymu veiksmų vietoje. Taigi niekas nedraudžia, kad valstybės narės deleguotas tarnautojas, grįsdamas reikalavimus dėl sprendimo dėl perkėlimo panaikinimo, remtųsi daromu psichologiniu priekabiavimu.

Be to, gali būti taip, kad faktinės aplinkybės, kurios nurodytos siekiant įrodyti psichologinį priekabiavimą, nors ir negalėjo būti taip kvalifikuotos jurisprudencijos, suformuotos dėl Europos Sąjungos pareigūnų tarnybos nuostatų 12a straipsnio, prasme, jos vis dėlto leidžia daryti išvadą, kad priimant sprendimą dėl perkėlimo buvo piktnaudžiaujama įgaliojimais ir dėl šios priežasties jis turi būti panaikintas.

(žr. 105–108 punktus)

6. Nagrinėjant nacionalinio tarnautojo, deleguoto į Europos Sąjungos vykdomą civilinę misiją, ieškinį dėl sprendimo dėl perkėlimo panaikinimo, piktnaudžiavimo įgaliojimais sąvoka turi tiksliai apibrėžtą reikšmę ir apima situaciją, kai administracinės valdžios institucija naudojasi savo įgaliojimais kitu tikslu nei tas, dėl kurio tie įgaliojimai buvo suteikti.

Šiuo klausimu organizuodamos savo padalinių darbą pagal jiems patikėtus uždavinius ir, atsižvelgiant į juos, skirdamos savo personalą, Sąjungos institucijos turi plačią diskreciją, tačiau su sąlyga, kad šis paskyrimas vykdomas tarnybos interesais ir nepažeidžiant darbų lygiavertiškumo.

Šiomis aplinkybėmis Sąjungos teismo kontrolė privalo apsiriboti patikrinimu, ar minėta institucija veikė tinkamai ir ar akivaizdžiai klaidingai nesinaudojo savo įgaliojimais.

Be to, piktnaudžiavimas įgaliojimais gali būti konstatuotas tik esant objektyvių, reikšmingų ir neprieštaringų įrodymų, leidžiančių nustatyti, kad ginčijamu aktu buvo siekiama kito tikslo nei tas, kurio turi būti siekiama pagal taikytinas nuostatas, ir kad, atsižvelgiant į tai, kad sprendimas nebuvo pripažintas prieštaraujančiu tarnybos interesams, negali būti keliamas piktnaudžiavimo įgaliojimais klausimas.

Šiuo klausimu nepakanka savo reikalavimų grįsti tam tikromis faktinėmis aplinkybėmis, reikia dar pateikti pakankamai tikslių, objektyvių ir nuoseklių pagrindų, galinčių patvirtinti tokių aplinkybių patikimumą ar bent jau tikėtinumą; priešingu atveju suinteresuotosios institucijos tvirtinimų faktinis teisingumas negali būti ginčijamas.

Taigi bendras požymių, kad buvo piktnaudžiauta įgaliojimais, vertinimas neturi būti grindžiamas paprasčiausiais tvirtinimais, nepakankamai tikslia arba neobjektyvia ar nesusijusia informacija.

(žr. 110–115 punktus)

7. Sąjungos teismas neturi jurisdikcijos pagal SESV 275 straipsnį dėl sprendimo dėl deleguoto nacionalinio tarnautojo perkėlimo operatyvinio aspekto. Kita vertus, tokia kontrolė leidžiama kiek tai susiję su procedūros taisyklių ir motyvavimo, aplinkybių faktiniu teisingumu, akivaizdžių klaidų nebuvimo, faktinių aplinkybių vertinimo ir piktnaudžiavimo įgaliojimais priimant sprendimą dėl perkėlimo tikrinimu. Kadangi Sąjungos teismas negali pakeisti misijos vadovo faktinių aplinkybių, kuriomis pateisinamas tokių priemonių priėmimas, vertinimo savuoju, jo vykdoma kontrolė yra apribota ir taikoma pirmiausia vertinant argumentus dėl tokių priemonių taikymo tikslingumo.

Šiuo klausimu misijos vadovas, kuris priėmė šį sprendimą, turi didelę diskreciją kiek tai susiję su veiksnių, kuriais remdamasis jis priima priemones dėl darbuotojų perkėlimo į veiksmų vietą, pasirinkimu. Vis dėlto ši didelė diskrecija nekliudo Sąjungos teismui, vykdamas teisėtumo kontrolę, patikrinti faktinių aplinkybių, kuriomis rėmėsi misijos vadovas, teisingumą.

Iš tiesų Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 47 straipsnyje garantuojama veiksminga teismine kontrole taip pat reikalaujama, kad Sąjungos teismas įsitikintų, jog sprendimas, kuris tiesiogiai susijęs su atitinkamu asmeniu ar subjektu, būtų pagrįstas pakankamai svariais faktais. Tai reiškia, kad turi būti patikrinti su minėtu sprendimu susijusios faktinės aplinkybės, todėl teisminė kontrolė neturi būti apribojama nurodytų motyvų abstrakčiu įvertinimu, bet ja turi būti siekiama išsiaiškinti, ar šie motyvai yra pagrįsti.

(žr. 155–157 punktus)

8. Žr. sprendimo tekstą.

(žr. 170 ir 171 punktus)